

[Handelsministeren.]

det, som der ikke vilde være Spor af Rime- lighed i fra Ministeriets Side at give Udtryk for, at et Tilskud direkte fra Staten paa 1 165 000 Kr. ikke skulde være til Fordel for Roedyrkerne. Saa meget mere maa det have været til Fordel for dem, som netop dette Tilskud førte med sig, at ogsaa Sukkerfabrikkerne gav et ekstra Tilskud paa 7 Ø. pr. Dobbeltcentner. Det, der staar i Skrivel- sen, maa det ærede Medlem kunne sige sig selv referer sig til Aaret 1931, i hvilket der var en særlig Aftale med Roedyrkerne om, at dersom Priserne paa Landbrugsprodukter antog en saadan Karakter, at de kom til at staa i Misforhold til de Priser, Roedyrkerne kunde opnaa for deres Roer, skulde Staten træde hjælpende til. Det ved det ærede Medlem udmærket godt, og det klæder ham ikke ikke at ville erkende sin Fejltagelse.

Kyed: Med Ministerens Skrivelse i Haanden kan jeg paa samme Grundlag fastholde mit og med god Grund gøre det. Den højtærede Minister fremhævede nu, at det, Sukkerfabrikkerne gav i 1930 til Roedyrkerne, var 7 Ø. pr. Dobbeltcentner, og at det skulde være Udtryk for en særlig Fordel fra Fabrikernes Side overfor Dyrkerne. Det kan jeg ikke erkende, idet nemlig Sukkerfabrikkerne med den ene Haand gav de 7 Ø. og med den anden fradrog de 6¾ Ø., de tidligere havde givet uden nogen som helst Betingelse om Tilskud fra Staten, saa det gik lige op, hvad jeg ogsaa paaviste i min Tale i 1930. Jeg skal dernæst gøre opmærksom paa, hvad jeg ogsaa henlede Opmærksomheden paa i min Tale i 1930, at Statens Tilskud i Virkeligheden kun var Tilskud til Fabrikkerne til Opretholdelse af deres Udbyttegivning og til Forrentning og Henlæggelse til Reserverfond, som fuldt ud stod paa Højde med det, Statens Tilskud androg. Derfor kan man ikke opfatte det som andet end Tilskud til Fabrikkerne til at give Udbytte og foretage Henlæggelser i det Omfang, de plejede at gøre det. Jeg tror derfor, Mini- steren fuldt ud har Ret i det, der staar i Skrivelsen: de Maader, man hidtil har anvendt, har ikke bragt nogen Fordel for Roedyrkerne.

Handelsministeren (Hauge): Det ærede Medlems fejlagtige Opfattelse bliver jo ikke bedre ved at blive fastholdt. Det, der er det faktiske Forhold mellem Staten og Roedyrkerne og Fabrikkerne, er, at i 1929 om Foraaret, da jeg blev Handelsminister,

stod Roedyrkerne og Sukkerfabrikkerne i et skarpt Modsetningsforhold til hinanden i Forhandlingerne om en Ordning. Ved min Mægling mellem Parterne blev der i 1929 truffet en Ordning, hvorefter Sukkerfabrikkerne alene bar Udgifterne ved at give et ekstra Tilskud paa 6¾ Ø. pr. Dobbeltcentner Roer, og derved akkvies- cerede Roedyrkerne for dette Aar. Næste Aar, 1930, var Forholdet det samme, at Roedyrkerne og Sukkerfabrikkerne ikke kunde enes, og det lykkedes mig da, trods megen Utilbøjelighed fra Sukkerfabrikkerne Side, at faa dem til ikke blot ogsaa for 1930 at yde det Ekstratilsbud til Roeprisen paa 6¾ Ø., som de havde ydet i 1929, men at forhøje dette Ekstratilsbud fra 6¾ Ø. til noget over 7 Ø., og samtidig blev der givet et Tilsagn fra Staten om, at den vilde sup- plere Prisen pr. Dobbeltcentner Roer op til 2 Kr. pr. Dobbeltcentner ved at give et Tilskud paa 1,2 Mill. Kr.; der blev, saa viddt jeg erindrer, udbetalt nøjagtig 1 165 000 Kr.

Der kan altsaa ikke være Tale om, at denne Ordning for 1930 førte med sig, at Sukkerfabrikkerne unddrog sig nogen Del af deres Forpligtelser, tværtimod, de gav det samme for 1930, som de havde givet for 1929, suppleret opefter, og det ærede Medlem er derfor ganske uberettiget til at komme med den Paastand, han nu fremførte, at det er Statens Penge, der har bi- draget til at konsolidere Sukkerfabrikkerne. Det ærede Medlem kan heller ikke have Ret i den Paastand, at jeg skulde have givet Udtryk for den Opfattelse, at Roedyrkerne ikke havde haft nogen Fordel af de Beløb, som Staten ydede i 1931. Jeg har gjort det ærede Medlem opmærksom paa hans Fejltagelse; at han ikke vil erkende den, er en Sag for sig, det maa det ærede Medlem selv tage Ansvar for.

Kyed: Til den højtærede Handels- ministers Udtalelser skal jeg fremføre, at da Ministeren i sin Tid traadte til for at tage Del i Forhandlingerne mellem Sukkerfabrikkerne paa den ene Side og Roedyrkerne paa den anden Side, var de to Parter allerede kommet til en Forhøjelse af 5 Ø. i deres Forhandlinger, og den Andel, som den højtærede Handelsminister kan tilskrive sig, hvis han har nogen, var en yderligere Forhøjelse til 6¾ Ø. (*Hartvig Frisch:* Det var dog altid noget). Ja, det blev 6¾ Ø. Jeg holder mig altid til, hvad der er det rigtige. Og Forholdet var saa det, at da den højtærede Handelsminister kom med sit Tilskudsforslag, fremførte